

било лично въ тоя градъ, било съ писма за други страни като продължение отъ прѣкъснатата задружна мисия. Така заняти сега отдѣлно тѣ чакаха уречения свисше сждбоносенъ за отечеството часъ.

* *
* *

У Ami Boué.

Прѣзъ това волно и неволно чакане азъ имáхъ случай да направя едно посѣщение, за което би било отъ моя страна не само опущение, но и непризнателность, ако не споменѣхъ тукъ съ нѣколко думи. Въ виенскитѣ околности Баденъ и Феслау (Baden, Vöslau) живѣеше по онова врѣме извѣстниятъ изслѣдователъ на Балканския полуостровъ не въ едно отношение Ami Boué. Името му ми бѣше отчасти извѣстно по неговитѣ скжпи съчинения, и азъ счетохъ за длъжность да ида да го посѣтя, снабденъ съ прѣпоржка отъ добъръ единъ приятель. Уважаемиятъ, приятниятъ и пѣргавиятъ старецъ ме посрѣсна и прие съ крайна любезность. Това посѣщение, ми каза още въ първитѣ минути, отъ страна на единъ синъ на България, прѣзъ която той пжтувалъ едно врѣме съ научна цѣль, която обичалъ, къмъ която съчувствувалъ, и за която слушалъ сега да се говори толкозъ много, го прѣизпѣлва съ радость, защото му се давало така възможность да се поразговори за нея съ едно нейно чадо въ своя собственъ домъ. Той ме разпитва подробно за народа ни, за нашето пжтуване по Европа, за нашитѣ впечатления и надежди отъ това ни пжтуване. Ако и французинъ по произхождение, а сега прѣданъ австрийски подданикъ, той строго осжждаше крѣмската война, която наричаше война на цивилизувания свѣтъ въ полза на азиатския варваризъмъ. Пропадането на Турция той билъ прѣдска-